

ה"ט 57159/02/23 - סופי באש נגד מיכאל לבן

בית משפט השלום בחיפה

ה"ט 57159-02-23 סופי באש נ' מיכאל לבן

בפני **כבוד השופטת סיגלית מצא**
המבקשת: סופי באש
נגד
המשיב: מיכאל לבן

החלטה

1. בפני בקשה לפי חוק מניעת הטרדה מאיימת, תשס"ב-2001 (להלן: "חוק מניעת הטרדה מאיימת").
2. הבקשה הוגשה ביום 23.2.2023 והובאה בפני במסגרת תורנות.
3. המבקשת עובדת כחדרנית בבנין אלמוג (מלון דירות) והמשיב עובד תחזוקה בבנין.
4. לטענת המבקשת, עוקב אחריה המשיב בצורה מאיימת מזה מספר חודשים. עוד טענה המבקשת כי המשיב החל להפיץ ברשתות החברתיות שגנבה דברים מהבנין. המבקשת ציינה כי בין מעסיקה (רונן משולם) ובת זוגו (אפרת מקס) לבין חברת התחזוקה עבודה המשיב סכסוך משפטי, אולם לדבריה אין לה קשר לסכסוך זה.
5. ביום 23.2.2023 ניתן צו לפי חוק מניעת הטרדה מאיימת במעמד צד אחד והבקשה נקבעה לדיון במעמד הצדדים.
6. ביום 1.3.2023 שמעתי את עדויות הצדדים ואת טענותיהם.
7. המשיב הכחיש בתוקף כי עקב אחרי המבקשת או הטריד אותה. כן הציג המשיב סרטונים המתעדים סכסוך אלים בין אנשי התחזוקה לבין משולם ובת זוגו, בהם ניתן לראות כי המבקשת נכחה במקום (גם אם לא השתתפה), למרות שבעדותה הכחישה כי ידעה על קיומם. המשיב אישר כי קיים סכסוך בין משולם ובת זוגו לבין חברת התחזוקה, והפנה לשתי בקשות לפי חוק מניעת הטרדה מאיימת שהוגשו בעניין - האחת, שהוגשה על-ידי אנשי התחזוקה, לרבות המשיב (ה"ט 23-01-24544), כנגד משולם ובת זוגו, התקבלה, תוך שנקבע כי המשיבים "פועלים במקום כבשלהם, גנבו כספת, מפתחות ומפעילים אלימות פיזית ומילולית כלפי כל אחד מהמבקשים". בית המשפט אף חייב את המבקשים בהוצאות והפנה את ההחלטה להמשך טיפול של משטרת ישראל.

השנייה (ה"ט 20-07-7673), הוגשה על-ידי מר ראובן משולם נגד המשיב, נדחתה.

משכך, טען המשיב, מדובר בבקשה שהוגשה במסגרת הסכסוך שבין משולם לבין חברת האחזקה ובניסיון לנקום

במשיב.

8. עוד טען המשיב כי המבקשת שינתה גרסותיה, טענה באופן כללי וסתמי וכי מתן צו כמבוקש ימנע מהמשיב לבצע עבודתו.

דין והכרעה

9. סעיף 2 (א) לחוק מניעת הטרדה מאיימת מגדיר הטרדה כ"הטרדתו של אדם בידי אחר בכל דרך שהיא או נקיטת איומים כלפיו, בנסיבות הנותנות בסיס סביר להניח כי המטריד או המאיים עלול לשוב ולפגוע בשלוות חייו, בפרטיותו או בחירותו של האדם או כי הוא עלול לפגוע בגופו." ס"ק (ב) מונה דוגמאות להטרדה מאיימת, ביניהן: בילוש, מארב או התחקות אחר תנועותיו או מעשיו, או פגיעה בפרטיותו בכל דרך אחרת.

10. בבר"ע 179/04 נס שובל נגד מרים ניסים (10.8.2004) דן בית המשפט בחוק ותכליותיו ואת הזיקה בינו לבין החוק למניעת אלימות במשפחה, התשנ"א-1991, שנחקק עשר שנים לפניו וקבע כדלקמן:

"העילה המיוחדת, שהיא החידוש של חוק מניעת הטרדה מאיימת, היא זו: אם אדם ביצע הטרדה בעבר, או נקט איומים כלפיו (זה היסוד הראשון, שכולל את המעשה שבוצע בעבר), ובנוסף לכך הנסיבות נותנות בסיס סביר להניח כי אותו אדם יטריד או יאיים שוב ויפגע בשלוות חייו, בפרטיותו או בחירותו או בגופו של אותו אדם (היסוד השני, הצופה פני עתיד), כי אז, רק לאחר שהתקיימו שני היסודות הללו יחדיו ובאופן מצטבר, רשאי בית משפט ליתן צו למניעת הטרדה מאיימת (בעניין זה מקובלת עליי גישתה של עו"ד סלע בסעיף 28 לבר"ע).

יודגש כי חוק מניעת הטרדה מאיימת, נחקק לאחר חקיקתו של חוק יסוד: כבוד האדם וחירותו, ויש בו הגבלה לא מעטה על חירות האדם, אשר מבקש הצו רוצה להגבילו. מן הראוי כי הפעלת חוק מניעת הטרדה מאיימת, אשר נתונה לסמכותו של בית המשפט השלום, תיעשה באופן מושכל, כאשר, מצד אחד, תוגשם תכליתו ומטרתו, המגולמת בשמו ובסעיף 1 שבו (שצוטט לעיל בפסקה 16), ומצד שני, יש להיזהר שלא להיסחף, יתר על המידה, שכן בכך פוגעים אנו בחירויות היסוד של האדם, ובהן חופש התנועה."

(לעניין זה ראו גם דברי בית המשפט ברע"א 2327/11 פלוני נ' פלוני (28.4.2011))

11. בע"א (מרכז) 26728-07-18 שאול סטנילב אמסטרדםסקי נ' מיכל גולן גרינברג (25.7.2018) עמד בית המשפט על התנאים למתן צו לפי החוק כדלקמן:

"החוק מונה למעשה שני יסודות אשר בהתקיימותם קמה העילה למתן צו למניעת הטרדה מאיימת: היסוד הראשון - דורש כי אדם אשר כלפיו מופנית הבקשה ביצע הטרדה בעבר, או נקט איומים כלפי המבקש; ואילו היסוד השני - דורש כי הנסיבות אכן תומכות ומבססות המסקנה כי אותו אדם עלול להטריד או לאיים לפגוע בשלוות חייו, פרטיותו, חירותו או גופו של מבקש הבקשה בעתיד (ר' בר"ע (מחוזי-ים) 179/04 נס שובל נ' מרים ניסים (10.8.2004) בפס' 20).

(לעניין זה ראו גם פסק הדין בע"א (חי') 43483-10-18 יאסר מואסי נ' עיד ג'בילי (15.1.2019))

12. המבחן להתקיימות התנאים המנויים בסעיף 2 לחוק אינו סובייקטיבי כי אם אובייקטיבי. ועוד, רשימת המקרים המנויים בסעיף 2(ב) לחוק אינם רשימה סגורה, כעולה מהמבחן הקבוע בסעיף 2(א) לו (בש"א 170662/07 אלוני סדובניק רוני נ' הלפרין אפרים (21.8.2007)). יחד עם זאת, לא כל "הטרדה" עולה כדי "הטרדה מאיימת". על מנת לסווג הטרדה כ"מאיימת", יש להשתכנע כי מתקיימות נסיבות הנותנות בסיס סביר להניח כי המטריד או המאיים עלול לשוב ולפגוע בשלוות חייו, בפרטיותו או בחירותו של האדם או כי הוא עלול לפגוע בו (ה"ט (קר') 43373-12-15 בלס רביב נ' לייבל (30.12.2015)). הפסיקה פירשה את הדרישה לפגיעה בשלוות חייו של הנפגע, ככוללת אירועים אשר יש בהם כדי לייצר תחושות מתח וחרדה, כמו גם לפגוע בשגרת החיים התקינה (ה"ט 39396-03-16 פלוני נ' אלמונית ואח' (27.3.2016)).

13. בה"ט (ראשל"צ) 8252-06-17 שחר עזרא נ' ערן מישורים (23.6.2017) התייחס בית המשפט לאיזון בין המבחן הרחב הקבוע בסעיף 2 לחוק מניעת הטרדה מאיימת לבין הפגיעה הכרוכה במתן צו לפיו ואמר את הדברים הבאים:

"... בהתחשב בתכליות של החוק, ובסמכויות שהוא מקנה לביהמ"ש, ליתן צווים המהווים הגבלה של ממש על חירותו של אדם, על חופש התנועה שלו ועל חופש הביטוי שלו, ספק אם יש הצדקה להפעיל את אותן סמכויות בהעדר סכנה לפגיעה ממשית במבקש.

זאת ועוד, על אף ההגדרה המרחיבה, נראה כי ההנחה הגלומה בהוראות החוק היא כי מעשי ההטרדה עליהם נועד החוק לחול, הינם מעשים המופנים כלפי הנפגע, וכרוכים בחדירה למרחב הפרטי שלו (הפיזי או הרעיוני), באופן המאיים עליו או על שלוות חייו."

ומכאן לענייננו.

14. לאחר ששמעתי את המבקשת והמשיב ושקלתי את טענות הצדדים, נחה דעתי כי דין הבקשה להידחות.

15. החוק למניעת הטרדה מאיימת נועד לפתור, באופן מידי ולתקופה קצובה, מעשים שיש בהם לאיים או לפגוע בצורה חמורה בשגרת חייו של המבקש, בנסיבות בהן הונחה דעתו של בית המשפט כי קיים חשש כי המשיב יאיים או יפגע בשגרת חייו של המבקש בהמשך. הוא לא נועד להוות כלי ניגוח במסגרת סכסוך משפטי או עסקי, ניסיון לאכוף כללי התנהגות או כל מטרה אחרת.

הגם שהמבקשת טענה כי היא חשה איום מצד המשיב, לא הציגה המבקשת ראיות התומכות בטענה זו, למעט טענה כללית כי המשיב עוקב אחריה ברחבי הבניין והצגת סרטון בו ניתן לראותו בחניון, בעת שהלכה לרכבה. בשים לב לכך שלטענת המבקשת מדובר בהתנהלות הנמשכת למעשה משלושה חודשים, נוכח הסכסוך בין משולם לבין חברת האחזקה והבקשות שהוגשו לאחרונה מצד שני הצדדים לסכסוך זה למתן צו לפי חוק מניעת הטרדה מאיימת, לא ניתן להתעלם מהזיקה בין תלונות המבקשת לבין סכסוך זה - אותו לא נועד חוק למניעת הטרדה מאיימת לפטור. בשים לב להכחשת המבקשת אירועי אלימות בין משולם לבין המשיב, העומדת בסתירה לסרטונים שהוצגו מטעם המשיב, אף איני מקבלת את טענתה כי אין לה כל קשר לסכסוך זה.

16. לא התרשמתי כי נשקפת למבקשת סכנה מהמשיב וכי התנהלותו חורגת מביצוע תפקידו, בנסיבות העניין, לרבות הסכסוך בין משולם לחברת האחזקה. בהקשר זה אציין כי בשים לב לעבודתו של המשיב כאיש אחזקה בבניין בו עובדת המבקשת כחדרנית, מתן צו כמבוקש יפגע באפשרותו של המשיב לבצע עבודתו ובפרנסתו.

17. אשר על כן, הבקשה נדחית.

54678313 המזכירות תשלח החלטה זו למבקשת ולב"כ המשיב ותסגור את התיק.

ניתנה היום, ח' אדר תשפ"ג, 01 מרץ 2023, בהעדר הצדדים.